

ÅRSRAPPORT ARBEIDET PÅ SEIF

2016

**Oslo-Kristiansand-Ålesund
Trondheim-Bergen-Stavanger-Tromsø**

SELVHJELP for innvandrere og flyktninger

Oslo:
C. J. Hambros plass 7
Pb 6856 St. Olavsplass
0130 Oslo
Tlf.: 22 03 48 30
Fax: 22 11 05 13
seif@seif.no

Kristiansand:
Skippergt. 2
4610 Kristiansand
Tlf.: 38 07 11 77
Fax: 38 02 89 77
kristiansand@seif.no

Ålesund:
Tollbugt. 6
6002 Ålesund
Tlf.: 70 11 55 30
Fax: 70 12 26 23
alesund@seif.no

Trondheim:
Kongensgt. 60
7012 Trondheim
Tlf.: 73 51 71 84
Fax: 73 52 42 08
trondheim@seif.no

Bergen:
Strandgata 6
5013 Bergen
Tlf.: 55 56 09 00
bergen@seif.no

Stavanger:
Øvre Holmegate 23
4006 Stavanger
Tlf.: 51 89 09 90
stavanger@seif.no

ÅRSRAPPORT ARBEIDET PÅ SEIF 2016

Oslo - Kristiansand - Ålesund - Trondheim Bergen – Stavanger - Tromsø

INNHold:

I SEIF Oslo-Kristiansand-Ålesund-Trondheim-Bergen-Stavanger -Tromsø

- **SEIF - en språkmektig gruppe**
- **Total antall henvendelser og nasjonaliteter i 2016**
- **Prioriterte områder**
- **Spesiell innsats 2016**
- **Plan og aktiviteter for 2017**

II Statistikker

III En vanlig dag på SEIF

- **Sist men ikke minst**

I

SEIF

**Oslo - Kristiansand - Ålesund
Trondheim - Bergen - Stavanger -
Tromsø**

SEIF - EN SPRÅKMEKTIG GRUPPE

SEIF har medarbeidere fra hele verden. Vi sitter inne med en språkkompetanse som vi benytter oss av, kontorene i mellom, slik at vi sjelden trenger å benytte oss av eksterne tolketjenester.

Her følger en oversikt over våre språkmektige medarbeidere i 2016 (ikke alle medarbeidere som her er nevnt har jobbet i samme tidsperiode):

Oslo:

Gerd: Norsk, engelsk, tysk, fransk, spansk, noe portugisisk og italiensk
Belinda: Spansk, engelsk, fransk og norsk
Djulja: Norsk, serbisk, engelsk og romani.
Hassan: Arabisk, norsk, engelsk og spansk.
Georg: Norsk, engelsk, spansk, noe arabisk og fransk.
Mersida: Norsk, serbisk, engelsk og romani.
Natalija: Latvisk, russisk, engelsk, norsk, noe ukrainsk og hviterussisk.
Wenche: Norsk og engelsk.
Joakim: Norsk, engelsk og fransk.
Jolanta: Polak, engelsk og norsk

Kristiansand:

Lidia: Spansk, engelsk og norsk.
Camilla: Norsk, spansk, engelsk og noe fransk.

Ålesund:

Iwona: Polsk, russisk og norsk.

Trondheim:

Tone: Norsk og engelsk.
Petter: Norsk og engelsk.
Eva: Norsk og engelsk.

Bergen

Kristin: Norsk, engelsk og noe tysk og fransk.
Nina: Norsk, engelsk og spansk.
Angel: Norsk og engelsk

Stavanger:

Tonje: Norsk, engelsk og noe spansk.
Stine: Norsk, engelsk og arabisk.
Nenne: Norsk og engelsk.

Tromsø:

Seynab: Norsk, somalisk og engelsk

ÅRSRAPPORT

ARBEIDET PÅ SEIF 2016

Total antall henvendelser: 25.677

Antall Nasjonaliteter: 116

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	19.622
Asylsøkere:	1.393
Andre (studenter, turister, etc.):	437
LHBT:	593
Rom:	20
EU/EØS:	3.051
Innvandrerpolitisk arbeid:	531

DERAV VAR:

Kvinner:	8.440
Menn:	12.659
Familier:	1.008
Barn/ungdom:	2.981

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	3.449
Økonomiske problemer:	593
Bolig:	347
Arbeid:	1.882
Fremmedmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, statsborgerskap, utvisning, etc.):	5.854
Familiegjenforening:	9.746
Asyl:	973
Vold i nære relasjoner:	377
Tvangsekteskap, oppfølging og æresrelatert vold:	1.621
Barn med spesielle behov:	241
Innvandrerpolitisk arbeid:	531

Nasjonaliteter som har henvendt seg i 2016

AFGHANISTAN
ALBANIA
ALGERIE
ANGOLA
ARGENTINA
ARMENIA
ASERBAJDSJAN
AUSTRALIA
BANGLADESH
BELGIA
BOLIVIA
BOSNIA
BRASIL
BULGARIA
BURUNDI
CANADA
CHILE
COLOMBIA
COSTA RICA
CUBA
DANMARK
DEN DOMINIKANSKE REP.
ECUADOR
EGYPT
ELFENBENKYSTEN
EL SALVADOR
EMIRATENE
ENGLAND
ERITREA
ETIOPIA
ESTLAND
FILIPPINENE
FRANKRIKE
GAMBIA
GEORGIA
GHANA
GUATEMALA
GUINEA
HELLAS
HONDURAS
HVITERUSSLAND
INDIA
IRAK
IRAN
ISLAND
ISRAEL
ITALIA
JORDAN
KAMBODSJE
KAMERUN
KASAKHSTAN
KENYA
KINA
KIRGISISTAN
KONGO (DR)
KOSOVO
KROATIA
KURDISTAN
KYPROS
LATVIA
LIBANON
LIBERIA
LIBYA
LITAUEN
MAKEDONIA
MALAYSIA
MAROKKO
MAURITANIA
MEXICO
MONTENEGRO
MYANMAR (BURMA)
NAMIBIA
NEPAL
NIGERIA
NORGE
PAKISTAN
PALESTINA
PERU
POLEN
PORTUGAL
ROM-FOLKET (SIGØYNERE)
ROMANIA
RUSSLAND
RWANDA
SENEGAL
SERBIA
SIERRA LEONE
SLOVAKIA
SLOVENIA
SOMALIA
SPANIA
SRI LANKA
STATSLØSE
SUDAN
SVERIGE
SYRIA
SØR AFRIKA
TADSIKISTAN
TANSANIA
THAILAND
TSJEKKIA
TSJETSJENIA
TUNISIA
TYRKIA
TYSKLAND
UGANDA
UKRAINA
UNGARN
URUGUAY
USA
USBEKISTAN
VENEZUELA
VIETNAM
ZIMBABWE
YEMEN
ØSTERRIKE

SEIF - prioriterte områder:

Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (SEIF) er en landsdekkende organisasjon, med for tiden kontorer i Oslo, Kristiansand, Ålesund, Trondheim, Bergen, Stavanger og en tilknyttet medarbeider i Tromsø. Årsrapporten 2016 inneholder tallmateriale fra de forskjellige kontorer.

Målgrupper:

Innvandrere og flyktninger bosatt i kommunene, både nyankomne og de med flere års botid, og ungdom, barn av 1. generasjon innvandrere og flyktninger. De fleste innvandrere og flyktninggrupper benytter seg av vårt kontor.

Målsetting med tiltaket:

Hovedmålet ved vårt arbeid er hjelp til selvhjulpenhet. Arbeidsmetoden er å være tilgjengelig, og holde et åpent kontor hvor de som har behov for det kan henvende seg, uten timeavtale, og få råd og veiledning når problemene dukker opp. Gjennom grundig informasjon, råd og veiledning, finner de hjelpesøkende selv løsninger på praktiske problemer, når problemene dukker opp. Bare slik oppnås *selvhjulpenhet* og reell integrering i det nye samfunnet, et mål som også er prioritert i den offentlige debatten.

Prioriterte områder:

Ivaretagelse av flyktnings og innvandreres rettigheter.

Særlig fokus på situasjonen for kvinner.

Vold i nære relasjoner.

Supplering til det offentlige tjenestetilbudet.

Rådgiving og konkret bistand i enkeltsaker.

Særlig satsing på ungdom / tvangsekteskap og æresrelatert vold.

Bistand til familier med barn med spesielle behov.

Satsing på Rombefolkning i Norge. (sigøynere)

Fokus på å ivareta særskilte problemstillinger blant lhbti med innvandrere/flyktningbakgrunn.

Rådgivning og konkret bistand til arbeidsinnvandrere.

Juridisk bistand og rettighetsarbeid for barn med lang oppholdstid.

Juridisk bistand og rettighetsarbeid for flyktninger uten ID-papirer.

Ivaretagelse av flyktnings og innvandreres rettigheter:

Arbeidet vårt her består i å fokusere på prinsipielle spørsmål, både ovenfor myndighetene og gjennom offentlig debatt. I tillegg bistår vi den enkelte som henvender seg til våre kontorer.

Særlig fokus på situasjonen for kvinner:

I 2016 kom **40 %** av alle henvendelsene til våre kontorer fra kvinner alene eller sammen med familien. Vi har her ikke tatt med de unge jentene blant ungdommen som henvendte seg til SEIF.

Supplering til det offentlige tjenestetilbud:

På den ene siden, bistår vi våre brukere med hjelp til utfylling av skjemaer med nødvendige vedlegg, oversettelser og forklaring på vedtak og skriv fra det offentlige, henvisning til rette instans, oppfølging av saker og utforming av klager. Slik hjelper vi vår brukergruppe til å nå frem og oppnå like rettigheter.

På den andre siden, blir SEIF i stor grad benyttet som kunnskapsbank av både offentlige instanser, advokater og andre frivillige organisasjoner. Offentlige kontorer, f.eks. Nav, barnevern, skoler, krisesentra, m.m. kontakter oss også for informasjon og råd i enkeltsaker, på områder hvor vi har opparbeidet spisskompetanse.

Rådgivning og konkret bistand i enkeltsaker:

Arbeidet har strukket seg over de fleste områder: Arbeid og bolig, skole og videreutdanning, sosial- og trygdeetat, utlendingsrett, likningskontor, m.m..

Særlig satsing på ungdom

Etter utgivelsen av regjeringens Handlingsplan mot tvangsekteskap, desember 1998, begynte SEIF i 1999 å arbeide systematisk med ungdom fra hjem med innvandrere/flyktningbakgrunn og spesielt med problemet arrangerte ekteskap under større eller mindre grad av tvang, gjennom arbeidet i tiltaket *"Mellom Barken og Veden"*. Ved å henvende oss til ungdommen med tilbud om informasjon og praktisk hjelp til problemløsning, er målsetningen å bevisstgjøre dem om rettigheter og rettsvern i det norske samfunnet.

Denne bevisstgjøringen ser vi som avgjørende for en reell integrering og en reell følelse av trygghet og tilhørighet i det norske samfunnet.

Vårt omfattende arbeid blant de unge i 2016 blir utdypet i rapportene *"Mellom Barken og Veden"* og *"Veien Videre – Oppfølging" 2016*.

Bistand til familier med barn med spesielle behov.

I 2015 påbegynte vi tiltaket «**Våre barn skal med**». Vi informerer her familien om rettigheter, hjelpetilbud og bistand til å følge opp saken i skole og andre offentlige instanser. Dette arbeidet blir utdypet i rapporten «**Våre barn skal med**» 2016.

Satsing på Rombefolkning i Norge(sigøynere)

I 2003 påbegynte vi tiltaket *"En plass i samfunnet – også for meg"*. Vi har i tiltaket basert oss på den arbeidsmetoden som kjennetegner vårt arbeid i SEIF.

Målsetningene i prosjektet: Bekjempelse av analfabetisme blant barn, ungdom og unge voksne, arbeid mot arrangerte ekteskap mellom mindreårige, arbeid mot at barn føder barn, arbeid for å bedre kvinnens livssituasjon og stilling i Rom-miljøet, arbeid mot diskriminering, arbeid for å opprette et kulturhus for Rom-folket, for å nevne de sentrale målsetningene. En annen sentral målsetning har vært å drive et konkret arbeid rettet mot politiske og offentlige instanser med mål om å få i stand tilpassede tiltak rettet mot gruppen.

Selv om SEIF ikke mottok bevilgninger for dette arbeidet i 2016, bistår vi rom, de fleste kvinner og ungdom som oppsøker oss for problemløsninger.

Fokus på å ivareta særskilte problemstillinger blant lhbt-personer med innvandrere/flyktningbakgrunn.

SEIF bistår her hovedsakelig 3 grupper lhbt: asylsøkere fra land hvor lhbt blir straffeforfulgt eller sosialt fordømt; lhbt som kommer til Norge for å gifte seg med herboende; barn av 1. generasjon innvandrere/flyktninger som blir fordømt av familie og miljø på grunn av sin legning.

Pågangen fra lhbt er etter hvert blitt betydelig, og i årsrapporten «**Likeverd**» 2016 blir vårt arbeid blant lhbt utdypet.

Bemanning:

Oslo-kontoret var i 2016 jevnt over bemannet med 9 personer med vidt forskjellig språklig og kulturell bakgrunn. I Kristiansand var kontoret bemannet med 2 personer, i Ålesund hadde vi 1 medarbeider, Trondheimskontoret hadde 2 medarbeidere, i Bergen 2 medarbeidere, i Stavanger 2 og i Tromsø 1 medarbeider.

Omfanget av den frivillige aktiviteten:

Det kreves omfattende kunnskap og grundig opplæring av våre medarbeidere for å utføre arbeidet. Det er derfor umulig i særlig grad å benytte seg av frivillig innsats fra personer med noen timer per uke til rådighet i fritiden. Våre medarbeidere har fulltidsjobb, og mottar en svært beskjeden lønn mens de arbeider på SEIF. Dette medfører en betydelig andel frivillig innsats fra våre ansatte medarbeidere. Vi initierer også til en betydelig frivillig innsats, ved at de som mottar veiledning og hjelp i neste omgang råder og veileder venner og bekjente i sin språkgruppe. Vi opplever en ganske utstrakt kunnskapsformidling innad i de forskjellige innvandrere- og flyktningmiljøer. Tidligere brukere stiller også, på frivillig basis, med sin språkkompetanse hvis vi har behov for den. Det nedlegges mellom 50 – 80 timer med frivillig arbeid hver uke på landsbasis. Denne frivillige innsatsen, både fra medarbeidere i SEIF og blant forhenværende hjelpesøkende er betydelig og danner grunnlaget for at vi kan opprettholde virksomheten.

Finansiering:

Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (SEIF) er etter hvert blitt en reell landsdekkende organisasjon med kontorer i Oslo, Kristiansand, Ålesund, Trondheim, Bergen, Stavanger og tilknyttet medarbeider i Tromsø.

I 2016 bevilget IMDI kroner 1.850 000,- til driftsstøtte for alle våre kontorer.

Oslo kommune bevilget kr. 199 000,- til drift av vårt Oslo-kontor. Likeledes bevilget Kristiansand kommune kr. 197 000,- til vårt kontor der. Trondheim kommune bevilget 440.000,- og Stavanger kommune kroner 337.000,- til de lokale SEIF- kontorene. I tillegg mottok vi kr. 10 000 fra Gjesdal kommune som bidrag til vårt kontor i Stavanger.

Som støtte til videreføringen av vårt arbeid blant de unge, mottok vi kroner 1 650.000,- fra Bufdir, til tiltaket ” *Mellom barken og veden* ” i tillegg til kroner 825.000,- for gjennomføring av tiltaket ” *Veien Videre – oppfølging* ”. Bufdir delfinansierte prosjektet ” *Likeverd* ” med kr. 285.000,-. Til prosjektet ” *Oss kvinner i mellom* ” bevilget Bufdir kr. 250.000,-. Tiltaket «*Våre barn skal med*» mottok 427.000,- fra Bufdir, mens prosjektet «*Ung med ikke naiv*» mottok kr. 100.000 fra Sandnes kommune. Til prosjektet «*På egne ben*» mottok SEIF kr 315.000 fra IMDI. Får å bistå barn med lang oppholdstid mottok vi som engangsbevilgning på kr 659. 400,- fra Statens sivilrettsforvaltning.

Samarbeid med andre organisasjoner og instanser:

SEIF er en reelt landsdekkende organisasjon med kontorer rundt om i landet. Gjennom vårt arbeid i over 30 år har vi opparbeidet et betydelig kontaktnett med en lang rekke offentlige og private instanser, organisasjoner, advokater, fagkyndig ekspertise, m.m. I 2016 har SEIF samarbeidet på sak med alt fra NAV, ligningskontor, UDI, politi, skoler, flyktningkonsulenter, advokater, helsestasjoner, bare for å nevne noen. I vårt særskilte arbeid med kvinner har vi i

tillegg hatt samarbeid med krisesentra og advokater. I vår satsning på ungdom, har vi samarbeidet med en lang rekke ungdomsskoler, videregående skoler, barnevern- og NAV, helsestasjoner, krisesentra, politi, utenriksstasjoner, m.m. I 2016 opplevde vi i som forgående år at offentlige instanser på landsbasis kontaktet SEIF for råd og bistand i enkeltsaker, og vi mottok i den forbindelse hele delegasjoner (barnevern, advokat, lærer og den unge det gjaldt) for bistand og samarbeid i krisesaker, i tillegg til at vi reiste og besøkte ungdom og offentlige etater rundt om i landet for å finne løsninger i enkeltsaker. I vårt arbeid med lhbt i samarbeidet vi med en rekke offentlige instanser, i tillegg til et nært samarbeid med Skeiv Verden. Vi bidro også med innledninger på en rekke møter og seminarer i regi av frivillige organisasjoner og offentlige etater/departementer.

Spesiell innsats i 2016:

Saker i rettsapparatet:

SEIF har i 2016, bistått i flere prinsipielle saker i rettsapparatet. Dette dreier seg om gruppesøksmål om reisebevis (ID-pairer) for flyktninger med innvilget asyl i Norge, saker med personer som har flyktet fra hjemlandet på grunn av fare for forfølgelse på grunn av seksuell legning, og en sak om såkalt "pro forma" ekteskap, hvor utlendingsmyndighetene har lagt til grunn at ekteskapet er reellt for kvinnen i Norge, men ikke for mannen hennes.

Felles for alle sakene er at UNE har valgt å avgjøre dem uten å behandle saken i nemnd med personlig fremmøte, altså uten å møte den eller det det gjelder. At UNE velger å behandle sakene slik er mildt sagt uheldig, og fører til at det ikke finnes andre alternativer enn å gå til retten for å få saken behandlet.

Gruppesøksmålet om ID-papirer er beskrevet under, og er nå vunnet både i tingrett og lagmannsrett. Staten har anket til Høyesterett.

Sakene om forfølgelse på grunn av seksuell lenging har det til felles at de har avslag fordi UNE ikke tror vedkommende faktisk er homofil, en vurdering UNE har gjort uten noensinne å møte eller snakke med vedkommende. Dette er også personer som anerkjente sexologer og psykologer er overbevist om at faktisk er homofile. Dette dreide seg om et par saker, hvor utfallet hittil har gått alle veier og alle sakene er anket.

I saken om pro forma, ser vi et mønster i at norske kvinner umyndiggjøres av utlendingsmyndighetene ved at de rett frem skriver at de tror på kvinnen i Norge, men de tror ikke at mannen hennes faktisk ønsker å være sammen med henne. Dette sier UNE uten å ha møtt verken mannen eller kvinnen. I saker hvor herboende er mann, blir tilsvarende søknader innvilget av UDI og UNE. Vi har derfor sett det som et viktig likestillingsspørsmål å bistå i en slik sak. Paret det gjelder fikk medhold i tingretten, men staten har prioritert å anke saken.

Noen av sakene har vært ført i samarbeid med advokat Mads Andenæs, andre i samarbeid med advokatfirmaet Roli.

Familiegjenforening:

Det gis ikke fri rettshjelp til familiegjenforening. SEIF har gjennom mange års arbeid på feltet opparbeidet solid spisskompetanse, og er den landsdekkende organisasjonen som bistår flest mennesker med familiegjenforening. En lang rekke frivillige organisasjoner og offentlige instanser, slik som kommuner, politi og utlendingsmyndighetene, henviser de enkelte med behov for hjelp på området til SEIF.

I 2016 mottok vi hele **9746** henvendelser for hjelp til familiegjenforening. Vi opplevde her en økning i henvendelser på **60 %** sammenlignet med året før!

Utlendingsmyndighetene:

I tillegg til familiegjennforening, bistår SEIF i en rekke andre saker med utlendingsmyndighetene, slik som visum, arbeidstillatelse, reisebevis, statsborgerskap, EU-innvandring, med mer.

I 2016 mottok vi for første gang midler for å bistå barn uten oppholdstillatelse med lang oppholdstid i Norge. Disse ekstra ressursene har medført at vi har vært i stand til å bistå flere asylsøkere enn tidligere.

I 2016 mottok vi totalt **5845** henvendelser for bistand og rådgivning i utlendings saker. Dette representerer en økning i henvendelser på rundt **5 %** sammenlignet med året før.

Vold i nære relasjoner:

Helt siden opprettelsen av SEIF har vi fokusert spesielt på situasjonen til mishandlede utenlandske kvinner med eventuelle barn. § 53 i utlendingsloven, som skal sikre mishandlede utenlandske kvinner rett til fortsatt opphold i Norge etter å ha forlatt mishandleren, er et direkte resultat av flere års politisk kamp, hvor SEIF, sammen med en håndfull andre frivillige organisasjoner og enkeltpersoner arbeidet for å forbedre rettsikkerheten for denne gruppen kvinner. Til tross for at lovverket er på plass, erfarer vi at UDI og UNE tolker det så strengt at mange kvinner forblir i mishandlingsforhold og at flere av kvinnene som bryter ut får avslag på søknad om oppholdstillatelse. Her er det nødvendig med en videre mobilisering for sikre mishandlede utenlandske kvinner rett til å bryte med mishandleren uten å frykte deportasjon.

I 2016 mottok vi **377** henvendelser som omhandlet vold i nære relasjoner.

Oss kvinner i mellom:

Siden 2013 har vi organisert møter med kvinner rundt om i landet for å informere om institusjoner, lover og regler som trykker deres rettsikkerhet i Norge og kan bevisstgjøre om rettigheter og plikter. Temaene har variert fra år til år, og i 2016 inviterte vi til møter med temaet barnevernet: fiende eller venn i nøden? Interessen for temaet var betydelig og hvert møte reundet av med mange spørsmål og lange drøftinger. På grunn av sent svar på vår søknad om tilskudd og knappe ressurser kunne vi bare avholde **7** møter rundt om i landet, høsten 2016, hvor vi møtte **70** kvinner fra **18** nasjonaliteter.

Tvangsekteskap/ æresrelatert vold:

I 2016 deltok SEIF, som i foregående år, med innlegg på seminarer rundt om i landet, i tillegg til flere møter med innspill og grasroterfaring med problemstillingen. Vi mottok også et betydelig antall henvendelser fra studenter med forespørsel om bakgrunnsmateriale og tallmateriale. I tillegg ble vi kontaktet av en rekke offentlige instanser for råd og veiledning i enkeltsaker. Vi ble også kontaktet av barnevern for bistand i enkeltsaker.

På området tvangsekteskap og æresrelatert vold, ble SEIF i 2016 kontaktet av media for bakgrunnsmateriale, direkte deltagelse i programmer og for å få kontakt med de ungdommene det gjelder.

I 2010 skjedde det store forandringer i SEIFs arbeidssituasjon når det gjaldt ungdom på flukt fra tvangsekteskap og æresrelatert vold. Kriseleilighetene rundt om i landet som SEIF og Røde Kors hittil hadde disponert, ble tatt over av Bufdir og skulle nå disponeres av IMDIs Kompetanseteam. Arbeidet med bistand i den første fasen til ungdom på flukt fra tvangsekteskap ble overtatt av offentlige opprettede prosjekter i de større bykommunene.

SEIFs arbeid med ungdom i krise- krisesituasjoner er derfor blitt tyngre og mer komplisert. I 2016 kunne SEIF bare få plassert en ungdom i det offentlige botilbudet. Dette har flere grunner: Botilbudet var til tider fullt, de unge passet ikke inn, den unge kunne ikke ta imot tilbudet i en bestemt by av sikkerhetsmessige grunner, den unge var f.eks student og hadde mulighet til studentbolig, eller at den unge ikke ønsket å bli henvist til det offentlig bo- og støttetilbudet. "Ola og Kari Nordmann" stilte med kriseboliger, og ellers måtte vi bistå de unge med å finne bolig på det åpne markedet rundt om i landet. I tillegg måtte vi hjelpe de unge i deres nødvendige kontakt med det offentlige hjelpeapparatet, politi, skoler, advokat, NAV, sikkerhetstiltak, m.m., som i forgående år.

Grunnen til at flere unge ikke ønsket å bli henvist til det offentlige bo- og støttetilbudet var at dette tilbudet var blitt svært byråkratisert, noe som var blitt kjent blant de unge. De unge som søkte hjelp der ble henvist til krisesenter, hvor de ble sittende i flere uker eller måneder i påvente av politiets sikkerhetsvurdering og deretter i påvente av plass i det offentlige botilbudet. I disse månedene er hele livet deres blitt satt på vent. Ikke kan de gå på skole, ikke kan de arbeide. Flere av de unge gir opp og drar tilbake til familien. I tillegg fikk vi klare signaler fra krisesentra om at de ikke ønsket å være oppsamlingsentral for ungdom på vent.

I 2016 bistod vi **45** ungdommer i krise- krise. I tillegg mottok vi **2936** henvendelser fra ungdom for info og råd angående tvangsekteskap, oppfølging etter flukt fra familie eller for bistand på vidt forskjellige andre områder (bolig, skole, skjemaer, familieforening, m.m.) Dette er en økning i antall henvendelser på **102%** fra året før! Store deler av oppfløingen av de unge var i samarbeid med det offentlige offentlige bo- og støttetilbudet.

I realiteten fungerer nå to parallele tilbud til unge berørt av problematikken tvangsekteskap, æresrelatert vold og negativ sosial kontroll. Det ene er det offentlige bo- og støttetilbudet disponert av Bufdirs kompetanseteam. Det andre tilbudet er SEIFs lavterskeltilbud, hvor det er enklere for de unge å henvende seg, også utenom kontortiden. Der det er mulig, samarbeider SEIF med det offentlige tilbudet, men der det av diverse årsaker ikke er mulig bistår SEIF de unge i krise på landsbasis og i samarbeid med lokalt hjelpeapparat. Dette ser vi som svært positivt, da bistanden når ut til langt flere ungdommer med behov for hjelp.

I årsrapporten "*Mellom Barken og Veden*" og "*Veien videre*" 2016 utdyper vi vårt arbeid med ungdommen.

Våre barn skal med – rettighetsarbeid blant innvandrerfamilier med barn med spesielle behov:

SEIF har opplevd en markant økning i antall henvendelser fra innvandrer- og flyktningfamilier med barn med spesielle behov siden vi påbegynte prosjektet våren 2015. Totalt har vi mottatt **241 henvendelser** på landsbasis fra **8 ulike nasjonaliteter**. Dette er en økning av antall henvendelser på **76%** året før og viser at behovet for dette tilbudet til innvandrere – og flyktninger familier er betydelig.

Henvendelsene dreier seg i hovedsak om familier som henvender seg til SEIF for bistand i forbindelse med barn i skolepliktig alder og deres behov for tilrettelagt spesialundervisning. Her har SEIF blant annet bistått med direkte kontakt med relevante offentlige instanser som skole, PPT, utdanningsetaten, fylkesmannen, samt andre instanser som leger og spesialisthelsetjenesten. SEIF har også i enkelte saker bistått familiene gjennom vår deltagelse

i ansvarsgruppemøter og således har vi blitt en viktig samarbeidspart. Gjennom vårt arbeid i disse sakene har vi erfart hvor komplisert systemet fortøner seg for disse foreldrene og hvor utfordrende det kan være å oppnå samordnede og koordinerte resultater. SEIF har i disse sakene forsøkt å «avlaste» foreldrene gjennom praktisk bistand som f.eks. skriving av brev, utfylling av søknader og utarbeidelse av klager i de sakene der det har vært nødvendig. Under hele denne prosessen har de også fått informasjon om relevante lover og regler.

Vi har også mottatt en rekke henvendelser som dreier seg om søknader og klager vedrørende stønader, ytelser, avlastningsordninger og nødvendige hjelpemidler.

Den tredje typen henvendelser dreier seg om praktisk bistand i familiegjenforeningsaker der funksjonshemmede barn enten oppholder seg i Norge eller søker familiegjenforening med herboende foreldre. Henvendelsene her dreier det seg først og fremst om rådgivning, anmodninger om prioritering pga kroniske sykdommer og/eller alvorlige tilstander og direkte kontakt med utlendingsmyndigheter i enkeltsaker.

SEIF har også mottatt henvendelser fra flyktningfamilier med barn med utviklingshemning som oppholder seg på norske mottak. Det dreier seg om familier som er blitt innvilget oppholdstillatelse i Norge, men som ennå ikke har fått bosettingskommuner. Det er svært belastende for enhver familie med barn å bo over lengre tid på asylmottak, men det er særdeles vanskelig og utfordrende for de familiene med barn med nedsatt funksjonsevne. Disse barna får ikke alltid det tjenestetilbudet de har krav på og mangler det nødvendige hjelpeapparatet rundt seg selv og sine familier. I disse sakene har vi vært i kontakt med IMDi og anmodet om en snarest mulig bosetting av disse familiene. Vi har erfart at problemet ikke ligger hos IMDi, men hos kommunene rundt om i landet som vegrer seg for å ta imot disse familiene, da de fremstår som svært kostbare. SEIF har uttalt seg i media om diskrimineringen disse barna med nedsatt funksjonsevne blir utsatt for.

Fokus på å ivareta særskilte problemstillinger blant lhbt med innvandrers/flyktningbakgrunn:

I 2016, som i foregående år, har lhbt i henholdt seg til SEIF for råd, veiledning og praktisk bistand på området inngåelse av partnerskap og påfølgende familiegjenforeningsaker. SEIF har også blitt det stedet asylsøkende lhbt i fra land hvor homofili er forbudt ved lov eller hvor situasjonen for lhbt i er uholdbar, henvender seg til. I tillegg henvendte homofil ungdom fra familier med innvandrers- og flyktningebakgrunn seg til SEIF på grunn av familiens og miljøenes mangel på aksept av deres seksuelle legning.

Mange av de hjelpesøkende lhbt i kom med kompliserte problemstillinger som krevde både kunnskap og tid for å bistå på en skikkelig måte. I 2016 mottok vi hele **593** henvendelser fra lhbt i. I rapporten *"Likeverd"* 2016 blir vårt arbeid blant lhbt utdypet.

De siste årene har vi opplevd økt pågang fra ugandiske borgere som har søkt asyl i Norge på grunn av legning. Uganda har en svært streng lovgivning mot LHBTI, og forholdene er så ille at utlendingsmyndighetene innvilger ugandere asyl så sant utlendingsmyndighetene legger til grunn at vedkommende faktisk er LHBTI. Utlendingsmyndighetene har likevel i flere saker lagt til grunn at det ikke har medført risiko å bli eksponert som homofil i såvel ugandisk som norsk presse. I desember 2015 reiste to medarbeidere fra SEIF til Kampala, hvor vi blant annet møtte ugandiske organisasjoner som jobber på feltet. Vi vil i løpet av 2017 arbeide videre med de kontaktene og den kunnskapen vi tilegnet oss i Uganda.

Arbeidsinnvandring:

Det dreier seg her om arbeidsinnvandrere fra Øst- og Syd-Europa. På grunn av de økonomiske problemene og tiltagende arbeidsledighet i en rekke europeiske land, har vi opplevd en betydelig økning i henvendelser fra arbeidsinnvandrere. I 2016 mottok vi **3051** henvendelse fra arbeidsinnvandrere på landsbasis. Dett representerer en økning i antall henvendelser **15%** fra året før.

Denne gruppen hjelpesøkende har behov for bistand på en rekke områder: familieetablering med plass i barnehage og skole; råd og veiledning om rettigheter og plikter, arbeid med mer. Informasjonsbrosjyrer fra det offentlige viser seg ofte ikke å bli forstått og manglende språkkompetanse på NAV og andre offentlige kontorer resulterer i at denne gruppen oppsøker SEIF- kontorene.

Arbeidslivskriminalitet og sosial dumping:

De fleste arbeidsinnvandrerne er ikke fagorganiserte, og mange trenger bistand etter grov utnyttelse på arbeidsplassen.

Typiske problemer er:

- Ingen lønn / for lite lønn
- Ulovlig oppsigelser / muntlige oppsigelser
- Manglende kontrakt / ulovlig kontrakt
- Manglende lønsslipp og lønsslipp for lønn som ikke er utbetalt.
- Manglende innberetning av skatt som arbeidsgiver har trukket fra lønn.
- Pålagt arbeid i langt flere timer enn det betales lønn for.
- Trusler fra arbeidsgiver eller noen arbeidsgiver har hyret inn, både om vold og om søksmål.
- Farlige arbeidsforhold og manglende sikring
- Uakseptable boforhold i f.eks byggebransjen

Vår erfaring er at en arbeidstaker står uten mulighet til å hevde sine rettigheter overfor arbeidsgiver, uten å få hjelp til dette. Arbeidsgivere svarer ofte ikke på henvendelser og lønnskrav fra arbeidstaker, og arbeidstakere blir ofte møtt med trusler fra arbeidsgiver, da både trusler om søksmål og trusler om vold.

Men med konkret bistand oppnås resultater. Dette er et ressurs- og tidkrevende arbeid. Mange av de som oppsøker SEIF har allerede forsøkt hos andre organisasjoner og i fagforbund. Mange har også en høy terskel for å oppsøke offentlige myndigheter og politi.

SEIF bistår konkret med representasjon i enkeltsaker med:

- Lønnskrav
- Bestride ulovlige oppsigelser
- kontakt med skattemyndigheter angående hva som faktisk er innberettet av skatt.
- Følge med i forhandlingsmøter
- Bistå med sak i forliksrådet om dette er nødvendig, og følge med den enkelte i møte.
- Sendte konkursvarsel og – begjæring.
- Kontakt med advokat når dette viser seg nødvendig.
- Samarbeid med fagforbund i enkeltsaker hvor dette er aktuelt.
- Hjelp til å anmelde eventuelle trusler til Politi.
- Kontakt med arbeidstilsynet om farlige arbeidsforhold

- Følge med den enkelte i eventuelle rettsaker

Regjeringen har satset på et tverretatlig apparat og lanserte i begynnelsen av 2015 en 22-punkts plan for bekjempelse av arbeidslivskriminalitet. Ingen av punktene dreier seg om bistand til ofrene for arbeidslivskriminalitet. SEIF er punktet som mangler i regjeringens plan, og er det stedet hvor ofre for sosial dumping får konkret bistand, hjelp og representasjon.

I 2016 mottok SEIF for første gang tilskudd fra IMDI til arbeidet mot arbeidslivskriminalitet og sosial dumping.

Plan for tiltak og aktiviteter i 2017:

Ad kontinuitet:

Vi vil i 2017 forsøke å opprettholde omfang og kvalitet på vårt arbeid ved samtlige avdelingskontorer. Dette innebærer at vi vil fortsette å bistå de hjelpesøkende til å bli selvhjulpne, gjennom problemløsning i samarbeid med den det gjelder, på vidt forskjellige områder. Vi vil fortsatt legge vekt på vår innvandrerkvinnepolitiske profil, slik at SEIF fortsetter å være det stedet kvinner og ungdom kan henvende seg i tillit.

Reelt landsdekkende tilbud:

SEIF er i dag en reell landsdekkende organisasjon som mottar henvendelser fra hele landet for informasjon og veiledning. Med svært knappe midler, har vi maktet å opprettholde aktiviteten ved våre kontorer i Oslo, Kristiansand, Ålesund, Trondheim, Bergen og Stavanger. I tillegg fikk vi i 2016 en tilknyttet medarbeider i Tromsø. Vi vil forsøke å opprettholde den høye aktiviteten ved våre 7 arbeidsplasser i tiden fremover.

Hjelp til selvhjulpenhet:

SEIF vil fortsette sitt arbeid med bistand i enkeltsaker på alle områder, nevnt i vår årsrapport. Vi vil legge vekt på en videre god kontakt med de offentlige instanser hvor våre brukergrupper henvender seg, for å utveksle erfaringer og tilse at våre brukere oppnår de beste løsninger i sin kontakt med det offentlige hjelpeapparatet.

Vi vil fortsatt bruke størsteparten av vår kapasitet på hjelp til **selvhjulpenhet** i enkeltsaker. Dette fordi det er her behovet er størst og tilbudet minst.

SEIF – en uavhengig organisasjon:

Samtidig vil vi fortsette å legge avgjørende vekt på vår uavhengige stilling som frivillig organisasjon. Vi må fortsette vårt arbeid som voktere av rettferdighet og likeverd overfor våre brukergrupper. Vi må også fremdeles våge å si i fra når vi opplever kritikkverdig behandling av enkeltmennesker i offentlige instanser eller mot innføring av regelverk eller praksis som rammer utsatte grupper – selv om dette skulle gi negative utslag hos bevilgende myndigheter.

Kvinnepolitisk profil – rollemodeller:

Vi følger en kvinnepolitisk profil, både når det gjelder ansettelse av våre ledere i organisasjonen og ved rekruttering av medarbeidere ved de forskjellige avdelingene. Det kan her nevnes at samtlige avdelingskontorer er ledet av kvinner og flesteparten med innvandrer- og flyktningbakgrunn. Dette er muligens årsaken til den store andelen henvendelser fra kvinner.

Vårt eksterne styre er også ledet av en kvinne, som sammen med medarbeiderne utgjør gode rollemodeller for de kvinnene som henvender seg til våre kontorer.

Vi vil videreføre denne kvinnepolitiske profilen i 2017.

SEIF - en deltager i den offentlige debatt:

Som landets største organisasjon på området, vil SEIF bidra i den offentlige debatten og det politiske og opinionsdannende arbeidet, når det gjelder våre nye borgere. Med vår høye aktivitet over hele landet og vår spisskompetanse på flere områder, er pågangen fra media etter hvert blitt betydelig. **Vi opplever henvendelser fra både aviser, tidsskrifter, radio og tv fra både inn- og utland, med forespørsel om bakgrunnsinformasjon, kommentarer,**

intervjuobjekter og direkte deltagelse i programmer og artikler. Vi vil fortsette dette arbeidet i 2017.

Ungdommen – tvangsekteskap/æresrelatert vold:

Vi vil i 2017 fortsette vår satsing med ungdom i Norge, fra familier med innvandrere- og flyktningbakgrunn.

På grunn av det store behovet på landsbasis for oppfølging av de unge som har måttet bryte med sine familier for å komme seg ut av situasjoner med tvang og vold, ansatte SEIF i 2016 en ny medarbeider i Tromsø. Denne medarbeideren vil samarbeide med det offentlige hjelpeapparatet i de nordlige fylkene når det gjelder bistand og oppfølging av de unge der.

Vi vil fortsette arbeidet med å bistå ungdom til å unngå arrangerte ekteskap under større eller mindre grad av tvang og æresrelatert vold. Erfaringene viser også at ungdomsgenerasjonen ikke bare henvender seg til SEIF angående ekteskap, men har et stort behov for informasjon, råd og hjelp på en rekke områder. SEIF har derfor utvidet sin aktivitet blant ungdomsgenerasjonen, for å imøtekomme de særskilte behovene i denne gruppen.

SEIF vil som frivillig og uavhengig organisasjon fortsette å være et lavterskel tilbud til de unge. Vi vil i 2017 kjempe for at de unge ikke møter veggen i byråkratiske irrganger og at hjelpeapparatet blir tilpasset de unge og ikke omvendt. SEIF vil ellers fortsette sitt gode samarbeid med de offentlige instansene rundt om i landet i arbeidet med de unge på flukt fra tvang og vold.

Vi har mottatt klare signaler fra BLD/Bufdir om at de ønsker et bedre samarbeid mellom det offentlige apparatet opprettet for å bistå de unge og de frivillige organisasjonene med spisskompetanse på området, da spesielt med henblikk på oppfølging av de unge. Vi ser fram til et enda tettere samarbeid på området i 2017.

Vold i nære relasjoner:

De hjelpesøkende i denne kategorien er mishandlede utenlandske kvinner, mishandlede menn og mishandlede barn. Det kan også være foreldre som er mishandlet av sine barn eller vold mellom søsken og andre familiemedlemmer.

Vi har valgt å skille mellom ofre for vold i nære relasjoner og ofre for æresrelatert vold. Dette for å markere at det dreier seg om to forskjellige problemområder som krever spesielle problemløsninger. En påfallende forskjell som vi kan nevne er at vold i nære relasjoner oftest foregår innenfor hjemmets fire vegger og blir forsøkt holdt hemmelig for omverden. Det er forbundet med skam å mishandle sine barn, sin kvinne eller sine foreldre. Æresrelatert vold, derimot, kan også bli utført innenfor hjemmets fire vegger, men skjer ofte med støtte, høyt press eller forståelse fra storfamilie og sosialt miljø. Problemløsninger i slike saker krever et nivå av kultur- og sikkerhetskompetanse.

Vi vil i 2017 fortsette vår bistand til ofre for vold i nære relasjoner. Vi vil også fortsette vårt europeiske samarbeid med våre tsjekkiske samarbeidsorganisasjoner, ProFem og Association for integration and migration, for utveksling av erfaringer og tiltak i arbeidet mot vold i nære relasjoner.

Rom-folket:

Som vi har utdypet i alle våre rapporter fra prosjektet *"En plass i samfunnet – også for meg* », blir det ikke arbeidet systematisk for en reell løft for å bedre romfolkets livssituasjon i Norge. I 2016 har Oslo kommune valgt å ikke innvilge videre støtte til vårt prosjekt. Dette finner vi svært beklagelig. Likevel vil SEIF, med svært knappe ressurser, arbeide videre blant Rom og bistå de kvinnene, ungdommene og barna som fortsetter å henvende seg til SEIF. Vi vil fortsette å fokusere spesielt på situasjonen for kvinnene og barna i miljøet.

Vi vil også fortsette arbeidet med å få rombarnas situasjon opp på den politiske dagsorden.

Fokus på å ivareta særskilte problemstillinger blant lhbti med innvandrere/flyktningbakgrunn:

Som det går fram av rapporten tallmaterialet, mottok vi i 2016 hele **593** henvendelser fra denne gruppen. Vi har nok en gang registrert et betydelig antall henvendelser fra lhbt med innvandrere/flyktningbakgrunn for råd, veiledning og praktisk bistand på en rekke områder. Dette er et tidkrevende arbeid som krever spisskompetanse, noe vi har opparbeidet i SEIF etter flere års arbeid med denne gruppen.

SEIF har etablert et godt samarbeid med Skeiv Verden og Skeiv Ungdom for å kunne bistå lhbti på en best mulig måte. I 2017 bistod SEIF også lhbti i saker for rettsapparatet.

Det er også planlagt deltakelse i seminarer på europeisk nivå hvor vi vil utveksle erfaringer med våre europeiske kontakter angående arbeidet med asylsøkende lhbti i de forskjellige europeiske landene. Vi vil også i samarbeid med Skeiv verden sette fokus på lhbtiflyktnings manglende rett til familieforening.

Vi vil fortsette vårt arbeid blant lhbti i 2017.

Barn med lang oppholdstid:

Vi vil i 2017 fortsette vår bistand til familier med barn med lang oppholdstid i Norge og som har fått avslag på sine søknader om oppholdstillatelse. Dette er et ressurskrevende arbeid hvor det må innhentes dokumentasjon, utarbeides klager/omgjøringsbegjæringer til utlendingsmyndighetene, følge med i nemndmøter og holde familiene informert under den lange saksgangen. I 2016 bevilget stortinget midler til arbeidet med denne gruppen, men dette har ikke blitt videreført for 2017.

Arbeidsinnvandring:

Denne gruppen hjelpesøkende er nyankomne, med liten eller ingen norskkunnskap, ofte med liten tradisjon til å tilegne seg informasjon gjennom skriftlig materiale. Mange bor under direkte ubeboelige forhold, blir ofte utnyttet på arbeidsmarkedet, blir utsatt for usaklige oppsigelser og slavelønninger som enkelte ganger heller ikke blir utbetalt. Så lenge de offentlige instansene på landsbasis ikke er rustet til å ivareta denne gruppens rettigheter, vil de i økende grad henvende seg til SEIF. SEIF mottok i 2016 for første gang ressurser fra IMDi for å bistå denne store, nye gruppen hjelpesøkende, og midlene har blitt videreført i 2017. Disse ekstra ressursene gir oss mulighet til å bistå denne store gruppen på en skikkelig måte i 2017.

Europeisk samarbeid:

Gjennom samarbeidet med nordiske frivillige organisasjoner har vi etablert et kontaktnett som vi bruker i praksis i enkeltsaker, der hvor et offer for æresrelatert vold, tvangsekteskap eller vold i nære relasjoner av sikkerhetsmessige grunner må flytte til et nytt land. Vi har allerede hatt gode erfaringer ved benyttelse av dette nettverket, og vil fortsette dette nordiske samarbeidet i 2017.

Vi har også utvidet vårt kontaktnett til et europeisk samarbeid, og da med spesiell fokus på vold i nære relasjoner. Vi vil her spesielt nevne vår kontakt og samarbeid med tjekkiske organisasjonene ProFem og Association for integration and migration.

Informasjonsmøter med kvinner:

I 2014 påbegynte vi prosjektet ” *Oss kvinner i mellom* ”. Møtene med kvinner rundt om i landet fra en lang rekke nasjonaliteter ble en umiddelbar suksess, og vi vil fortsette dette arbeidet i 2017, da med fokus på mobbing. Dette arbeidet er avhengig av videre midler fra Bufdir.

Barn med spesielle behov:

Arbeidet i prosjektet består av informasjon, råd og praktisk bistand til foreldre med barn med spesielle behov. Norske foreldre med barn med spesielle behov har vanskeligheter med å finne fram i systemet slik at barna får den bistanden de har behov for. Foreldre med innvandrerbakgrunn har enda større vanskeligheter med dette. Vi har allerede mottatt flere henvendelser, og vi forutser at etterhvert som tilbudet blir kjent vil vi ha stor pågang på landsbasis.

Det dreier seg her om et pionerprosjekt blant innvandrere- og flyktningemiljøene, som vi vil fortsette i 2017.

ID-løse med oppholdstillatelse:

Stadig flere mennesker i Norge ender av ulike årsaker med å måtte leve et liv i Norge uten ID-dokumenter. Dette dreier seg også om mange med oppholdstillatelse i Norge.

Manglende ID-papir gjør det kort fortalt umulig å fungere normalt i samfunnet. Det blir umulig å åpne bankkonto, ta førerkort, reise m. m. Det er dessuten krav om bankkonto for motta både lønn og studielån, og det er krav til ID kort i en rekke yrker, alt fra renhold til helsepersonell.

SEIF påbegynte i 2014 organiseringen av et gruppesøksmål mot staten, bestående av voksne og barn som alle har det til felles at Norge har anerkjent dem som flyktninger med et reelt beskyttelsesbehov og innvilget oppholdstillatelse med flyktningestatus. Samtidig er alle nektet reisebevis og ID papirer på grunn av angivelig tvil om identitet, selv barn født på norsk sykehus.

Søksmålet kom opp for Oslo Tingrett høsten 2015, med pro bono bistand fra Advokat Mads Andenæs. Tingretten kom til at samtlige av de 7 saksøkerne har krav på reisebevis. Til tross for store saksmengder hos utlendingsmyndighetene, valgte de å prioritere å anke denne dommen. Saken kom opp i for lagmannsretten i 2017, som også kom til at saksøkerne hadde krav på reisebevis.¹ Utlendingsmyndighetene valgte enda engang å anke dommen til Høyesterett, men denne gangen bare for 3 av de 7 saksøkerne, slik at 4 av dem nå etter en

1 <https://udiregelverk.no/no/rettskilder/underrettsavgjorelser/lb-2016-3734/>

årelang kamp i rettsystemet omsider får reisebevis . SEIF vil følge opp saken i 2017, dersom Høyesteretts ankeutvalg velger å henvise saken til behandling.

II

Statistikk

SEIF OSLO 2016

Totalt antall henvendelser: 10.053

Antall nasjonaliteter: 105

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	6.477
Asylsøkere:	894
Andre (studenter, turister, etc.):	106
LHBT:	539
Rom:	20
EU/EØS:	1.719
Innvandrerpolitisk arbeid:	298

DERAV VAR:

Kvinner:	3.512
Menn:	4.971
Familier:	502
Barn/ungdom:	770

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	1.146
Økonomiske problemer:	348
Bolig:	256
Arbeid:	1.513
Utlendingsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, statsborgerskap, utvisning, etc.):	1.899
Familiegjenforening:	3.014
Asyl:	614
Vold i nære relasjoner:	197
Tvangsekteskap, oppfølging og æresrelatert vold:	527
Barn med spesielle behov:	241
Innvandrerpolitisk arbeid:	298

NASJONALITETER SOM OPPSØKTE SEIF OSLO 2016

AFGHANISTAN	KYPROS
ALBANIA	LATVIA
ALGERIE	LIBANON
ANGOLA	LIBERIA
ARGENTINA	LIBYA
ARMENIA	LITAUEN
ASERBAJDSJAN	MAKEDONIA
BANGLADESH	MAROKKO
BELGIA	MAURITANIA
BOLIVIA	MEXICO
BOSNIA	MONTENEGRO
BRASIL	MYANMAR
BULGARIA	NAMIBIA
BURUNDI	NEPAL
CHILE	NIGERIA
COLOMBIA	NORGE
COSTA RICA	PAKISTAN
CUBA	PALESTINA
DANMARK	PERU
DOMINIKANSKE REP.	POLEN
ECUADOR	PORTUGAL
EGYPT	ROM-FOLKET (SIGØYNERE)
ELFENBENKYSTEN	ROMANIA
EL SALVADOR	RUSSLAND
ENGLAND	RWANDA
EMIRATENE	SENEGAL
ERITREA	SERBIA
ETIOPIA	SIERRA LEONE
ESTLAND	SLOVAKIA
FILIPPINENE	SOMALIA
FRANKRIKE	SPANIA
GAMBIA	SRI LANKA
GEORGIA	STATSLØSE
GHANA	SUDAN
GUATEMALA	SVERIGE
GUINEA	SYRIA
HELLAS	TADSIKISTAN
HONDURAS	THAILAND
HVITERUSSLAND	TSJEKKIA
INDIA	TSJETSJENIA
IRAK	TUNISIA
IRAN	TYRKIA
ISRAEL	TYSKLAND
ITALIA	UGANDA
JORDAN	UKRAINA
KAMERUN	UNGARN
KASAKHSTAN	USA
KENYA	UZBESKISTAN
KINA	VENEZUELA
KIRGISISTAN	VIETNAM
KONGO (DR)	YEMEN
KOSOVO	ZIMBABWE
KROATIA	

SEIF KRISTIANSAND 2016

Totalt antall henvendelser: 4.042

Antall nasjonaliteter: 82

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	3.662
Asylsøkere:	46
Andre (studenter, turister, etc.):	79
Lhbt:	5
EU/EØS:	126
Innvandrerpolitisk arbeid:	124

DERAV VAR:

Kvinner:	1.262
Menn:	2.138
Familier:	241
Barn/ungdom:	277

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	864
Økonomiske problemer:	50
Arbeid:	13
Utlendingsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, Statsborgerskap, utvisning, etc.):	1.800
Familiegjenforening:	1.101
Asyl:	35
Vold i nære relasjoner:	48
Tvangsekteskap/æresrelatert vold:	7
Innvandrerpolitisk arbeid:	124

NASJONALITETER SOM OPPSØKTE SEIF KRISTIANSAND 2016

AFGHANISTAN	LIBERIA
ALBANIA	LYBIA
ALGERI	LITAUEN
ANGOLA	MAKEDONIA
ARGENTINA	MAROKKO
ARMENIA	MYANMAR
AUSTRALIA	NEDERLAND
ASERBAJDSJAN	NEPAL
BANGLADESH	NIGERIA
BRASIL	NORGE
BULGARIA	PALESTINA
BURKINA FASO	POLEN
BURUNDI	PORTUGAL
CANADA	ROMANIA
CHILE	RUSSLAND
COLOMBIA	RWANDA
CUBA	SENEGAL
DANMARK	SERBIA
DJIBUTI	SOMALIA
EGYPT	SPANIA
ENGLAND	SRI LANKA
ERITREA	STATLØS
ETIOPIA	SUDAN
FILIPPINENE	SVEITS
FRANKRIKE	SYRIA
GAMBIA	TAJIKISTAN
GUINEA	THAILAND
HONDURAS	TSJETSJENIA
INDIA	TSJEKKIA
INDONESIA	TUNISIA
IRAK	TYRKIA
IRAN	TYSKLAND
ITALIA	UGANDA
JORDAN	UKRAINA
KAMBODSJA	USA
KINA	USBEKISTAN
KONGO	VENEZUELA
KOSOVO	VIETNAM
KROATIA	ZIMBABWE
KUDISTAN	YEMEN
KYPROS	
LIBANON	

SEIF ÅLESUND 2016

Totalt antall henvendelser: 1.439

Antall nasjonaliteter: 28

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	1.367
Asylsøkere:	33
Andre:	39
EU/EØS:	

DERAV VAR:

Kvinner:	447
Menn:	916
Familier:	41
Barn/ungdom:	35

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	927
Økonomiske problemer	10
Bolig:	34
Arbeid:	125
utlendingsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, statsborgerskap, utvisning, etc.):	110
Familiegjenforening:	211
Asyl:	13
Tvangsekteskap/ æresrelatert vold:	0
Vold i nære relasjoner:	8
Barn med spesielle behov:	1

Nasjonaliteter som oppsøkte SEIF Ålesund 2016:

AFGHANISTAN
ERITREA
ETIOPIA
FILIPPINENE
IRAK
ISLAND
KONGO
LATVIA
LITAUEN
MAROKKO
NEPAL
NORGE
PALESTINA
POLEN
ROMANIA
RUSSLAND
SOMALIA
SPANIA
STATLØS
SUDAN
SYRIA
TSJETSJENIA
TYRKIA
TYRKMENISTAN
UKRAINA
URUGUAY
UZBEKISTAN
YEMEN

SEIF TRONDHEIM 2016

Totalt antall henvendelser: 2.566

Antall nasjonaliteter: 53

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	2.325
Asylsøkere:	46
Andre (studenter, turister, etc.):	122
Lhbt:	14
Innvandrerpolitisk arbeid:	59

DERAV VAR:

Kvinner:	975
Menn:	1.403
Familier:	42
Barn/ungdom:	87

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	74
Økonomiske problemer:	26
Arbeid:	100
utlendingsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, Statsborgerskap, utvisning, etc.):	359
Familiegjenforening:	1.799
Asyl:	44
Tvangsekteskap/æresrelatert vold:	77
Vold i nære relasjoner:	28
Innvandrerpolitisk arbeid:	59

NASJONALITETER SOM OPPSØKTE SEIF TRONDHEIM 2016

AFGHANISTAN	KINA
ALBANIA	KONGO
ALGERIA	KOSOVO
ANGOLA	LIBYA
AZERBAIJAN	MAROKKO
BOSNIA	MONGOLIA
BRASIL	MYANMAR
BRUNNEI	NIGERIA
BURUNDI	NORGE
DEN DOMINIKANSKE REP	PALESTINA
EL SALVADOR	POLEN
EGYPT	ROMANIA
ERITREA	RUSSLAND
ETIOPIA	SIERRA LEONE
FILIPINENE	SOMALIA
GAMBIA	SRI LANKA
GHANA	SUDAN
GUINEA	SYRIA
HELLAS	TANZANIA
INDIA	THAILAND
IRAK	TYRKIA
IRAN	UGANDA
ISRAEL	UKRAINA
KAMERUN	UNGARN
KASAKHSTAN	USBEKISTAN
KENYA	VIETNAM
	YEMEN

SEIF BERGEN 2016

Totalt antall henvendelser: 3.312

Antall nasjonaliteter: 68

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	3.134
Asylsøkere:	89
Andre (studenter, turister, etc.):	23
Lhbt:	17
EU/EØS:	18
Innvandrerpolitisk arbeid:	31

DERAV VAR:

Kvinner:	1.151
Menn:	1.715
Familier:	30
Barn/ungdom:	385

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	158
Økonomiske problemer:	99
Bolig:	19
Arbeid:	55
Utlendingsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, statsborgerskap, utvisning, etc.):	839
Familiegjenforening:	1.974
Asyl:	81
Tvangsekteskap/æresrelatert vold:	18
Vold i nære relasjoner:	38
Innvandrerpolitisk arbeid:	31

NASJONALITETER SOM OPPSØKTE SEIF AVD. BERGEN 2016

AFGHANISTAN
ARGENTINA
AUSTRALIA
BOSNIA
BULGARIA
BRASIL
BURUNDI
CANADA
CHILE
COLOMBIA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIKK
EGYPT
ENGLAND
ERITREA
ESTLAND
ETIOPIA
FILIPPINENE
GAMBIA
GHANA
GUINEA
IRAK
IRAN
ITALIA
KAMERUN
KENYA
KINA
KONGO
KROATIA
LIBANON
LIBERIA
LITAUEN
MADAGASCAR
MAKEDONIA
MAROKKO
MYANMAR
NIGERIA
NORGE
PAKISTAN
PALESTINA
PERU
POLEN
PORTUGAL
ROMANIA
RUSSLAND
SENEGAL
SINGAPORE
SOMALIA
SPANIA
SRI LANKA
SUDAN
SYRIA
SØR-AFRIKA
THAILAND
TSJEKKIA
TUNISIA
TYRKIA
TYSKLAND
UKRAINA
UNGARN
URUGUAY
USA
VENEZUELA
VIETNAM
ZIMBABWE
YEMEN
ØSTERRIKE

SEIF STAVANGER 2016

Totalt antall henvendelser: 3.257

Antall nasjonaliteter: 53

GRUPPERING:

Innvandrere/flyktninger:	2.787
Asylsøkere:	285
Andre (studenter, turister, etc.):	68
Lhbt:	18
EU/EØS:	80
Innvandrerpolitisk arbeid:	19

DERAV VAR:

Kvinner:	1.123
Menn:	1.514
Familier:	152
Barn/ungdom:	449

SAKSOMRÅDER:

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, brev, timebestilling, klager, etc.):	279
Økonomiske problemer:	60
Bolig:	38
Arbeid:	76
Utlendigsmyndighetene (Visum, oppholdstillatelse, statsborgerskap, utvisning, etc.):	847
Familiegjenforening:	1.647
Asyl:	186
Vold i nære relasjoner:	58
Tvangsekteskap/æresrelatert vold:	47
Innvandrerpolitisk arbeid:	19

Nasjonaliteter som oppsøkte SEIF Stavanger 2016:

AFGHANISTAN
ALGERIE
ARMENIA
AUSTRALIA
BOLIVIA
BULGARIA
BURUNDI
COLOMBIA
EGYPT
ETIOPIA
ERITREA
FILIPPINENE
GAMBIA
GHANA
GUINEA
INDIA
INDONESIA
IRAK
IRAN
JEMEN
JORDAN
KAMERUN
KASAKHTSTAN
KINA
KIRGISISTAN
KURDISTAN
LIBANON
LIBERIA

LITAUEN
MAROKKO
MALAYSIA
MYANMAR
NIGERIA
NORGE
PAKISTAN
PALESTINA
POLEN
RUSSLAND
ROMANIA
SERBIA
SIERRA-LEONE
SOMALIA
SPANIA
SUDAN
SYRIA
THAILAND
TSJETSJENIA
TUNISIA
TYRKIA
TYSKLAND
UGANDA
UNGARN
USBEKISTAN

SEIF Tromsø 2016

Arbeid med ungdom , mot tvangsekteskap, æresrelatert vold og negativ sosial kontroll.

Total antall henvendelser: 978

Antall nasjonaliteter: 6

Arbeidsområder:

Oppfølging av ungdom på flukt: **945**

Offentlige kontorer (skjemaer, søknader, utlendingsmyndigheter, etc): **33**

III

En vanlig dag på SEIF

**Oslo - Kristiansand - Ålesund
Trondheim – Bergen –
Stavanger - Tromsø**

En vanlig dag på SEIF

Oslo - Ålesund - Kristiansand

Trondheim – Bergen – Stavanger - Tromsø

En vanlig dag på SEIF, på våre 6 kontorer rund om i landet, er oftest svært hektisk og hvor de hjelpesøkende kommer med et vidt spekter av problemstillinger. Vi vil her komme med noen eksempler på vanskelige saker som krever spisskompetanse og tid:

- Kom 18 årig gutt, oppvokst i Norge, for videre planlegging av flytting til ny landsdel for å unngå tvangsekteskap som familien har planlagt. Gutten er ressurssterk og har studieplass på universitet langt fra hjemmet. Vi skal hjelpe han med studentbolig og støtte fra NAV til reiseutgifter. Vi skal også mobilisere det offentlige hjelpeapparatet rundt han på det nye stedet og få på plass sikkerhetstiltak i samarbeid med politiet.
- Kom kvinne, flyktning fra et land i midtøsten, for hjelp til å bosette seg på nytt sted. Hun var på flukt fra voldelig kjæreste som hun fryktet ville bruke mye resurser på å finne henne, noe han også hadde gode muligheter til å gjøre, på grunn av sitt yrke og kontaktnett. Vanskelig sak, da hjelpeapparatet i hennes hjembygd bare ville hjelpe henne med etablering i den nye byen, men forventet da at hun skulle få videre hjelp der. Men dette er ikke så enkelt. Vi fikk avtale med politiet for en sikkerhetsvurdering, som gir en viktig grunn for nyetablering. Så får vi ta runden med hjelpeapparatet, til kvinnen har funnet ny jobb og kan forsørge seg selv.
- Kom somalisk ung kvinne, asylsøker, med avslag på asylsøknaden. Hun trenger hjelp til å klage på avslaget til UNE. Hun var blitt utsatt for kjønnslemlestelse i hjemlandet og på flukten til Norge var hun blitt gravid. Hun har termin om 1 måned og har fått vite at hun venter et jentebarn. Dersom hun blir sendt tilbake til hjemlandet vil hennes datter også bli kjønnslemlestet. Hun hadde funnet fram til SEIF fordi hun hadde hørt at vi jobber spesielt med slike saker. Vi hadde en lengre prat med den unge kvinnen og avtalte nytt møte for å skrive klage.
- Kom mann fra Eritrea, flyktning, for bistand til familiegjennforening med kone og barn. Da kona skulle ta seg fram til den norske ambassaden i Addis Abeba, ble hun arrestert på grensen mellom Eritrea og Etiopia. Hun sitter nå fengslet med deres felles barn og ettårsfristen for å søke familiegjennforening går ut om noen måneder. Han er redd for kona og barnets situasjon og at de ikke vil rekke å møte på ambassaden i tide. Vi hjalp han med å fylle ut søknader og skrive brev med forklaring om familiens situasjon til UDI, slik at man kan be om unntak fra ettårsfristen.
- Kom spansk kvinne, arbeidsinnvandrer, for bistand i en sak som gjaldt grov sosial dumping. Hun hadde i 2 år arbeidet som renholder på en av byens beste restauranter, uten arbeidskontrakt og på halvparten av lovfestet tariff lønn. Da hun gikk til sjefen og krevde kontrakt og lovlige lønn, be hun muntlig oppsagt på dagen. Hun henvendte seg da til SEIF, og vi hjalp henne med skriftlig lønnskrav til arbeidsgiver. Da dette ikke førte fram, sendte vi saken til Forlikrådet som ga kvinnen medhold i sitt lønnskrav. Arbeidsgiver anket til Tingretten, hvor vi representerte kvinnen. Selvfølgelig vant hun saken også i Tingretten. Nå var det behov for bistand i forbindelse med utbetaling av lønnskravet.
- Kom kvinne et afrikansk land, med flere avslag på sin asylsøknad. Hun har bodd flere år i Norge og har fått barn med en norsk mann. Barnet er derfor norsk statsborger. Kvinnen har nå fått vedtak om utvisning og står i fare for å bli sendt ut av landet. Far ønsker ikke kontakt med

barnet og er heller ikke skikket til å ta omsorgen for det på grunn av rusmisbruk. Vi skal bistå kvinnen med en omgjøringsbegjæring og henvise til til Maria-saken som vant i Høyesterett.

- Kom mindreårig gutt, flyktning og LHBT, for hjelp til bosetting i Oslo, hvor han føler seg trygg og har venner i Skeiv Verden. Han bor fremdeles på asylmottak, sammen med beboere fra en rekke land hvor homofile blir diskriminert og forfulgt. Gutten lever i frykt og sliter med psykiske problemer. Vi skal bistå gutten, men det blir en lang og vanskelig sak, hvor vi må samarbeide med forskjellige fagpersoner for å få gutten bosatt på trygt sted.
- Ringte journalist fra en riksavis for bakgrunnsinformasjon og uttalelser angående lengeværende barn som har blitt deportert fra Norge, og som nå skal få vurdert saken på nytt på grunn av politisk forlik angående disse barna. Vi informerte om vårt kritiske syn på det politiske forliket og ga intervju.

På en vanlig dag på SEIF mottok vi følgende henvendelser med forskjellige problemstillinger:

Familiegjenforening: **61**

Utlendingsmyndighetene: **48**

Økonomiske problemer: **4**

Arbeid: **8**

Vold i nærrelasjon: **3**

Offentlige kontorer: **16**

(Helse, bolig, skole, NAV, skatteetaten, m.m)

Dette maktet vi på SEIF, mye på grunn av opparbeidet kunnskap – men mest av alt på grunn av engasjementet og troen på at det nytter å være der for hvert enkelt menneske! Så langt vi makter, med alt for knappe ressurser ...

Sist men ikke minst

Regjeringens storsatsing på integrering: «Gjør terskelen høy, gjør porten trang»

De siste årene har myndighetene vært særdeles kreative når det gjelder å gjøre det vanskelig for flyktninger i Norge å bli gjenforent her med sine ektefeller og barn. Dette skjer samtidig med at regjeringen har skullet satse på integrering ved å lansere sin integreringsmelding, og bekjempe barnefattigdom. Den reelle politikken som føres i familiegjenforeningssaker, er både integreringsfientlig og fører til flere fattige barn, hvis de overhode får komme hit.

Flyktninger i Norge med innvilget asyl, har i utgangspunktet rett til å gjenforenes med ektefelle / barn. For å gjøre dette, er det krav om at familiemedlemmene i utlandet må ha fremmet søknad innen ett år fra flyktningen i Norge ble innvilget opphold. Mange må reise til andre land fordi Norge ikke har ambassade i landene de kommer fra, og det er gjerne mange måneders ventetid for faktisk å få time hos ambassaden.

Mange rekker ikke fristen, og vi ser at dette har blitt et stadig større problem for flere de siste årene. Regjeringen valgte fra januar 2017 å øke søknadsgebyret for familiegjenforening til kr. 8000,-. Dette må betales før det er mulig å bestille en time på ambassade. Samtidig har den økonomiske støtten til beboere i mottak blitt senket til ca kr. 2000 i måneden. Altså er bare det å betale et søknadsgebyr nær umulig for mange.

Som om ikke det var nok, har regjeringen i 2016 foreslått en rekke innstramminger i regelverket, og vil nå redusere fristen for å søke om familiegjenforening til tre måneder. Forslagene ligger til behandling i Stortinget.

Politikken som føres legger kort fortalt opp til å umuliggjøre familiegjenforening for flyktninger. Dette til tross for at familiegjenforening er essensielt for en vellykket integrering. Det kreves ikke store innlevelsesevnen å skjønne at de som går og bekymrer seg syke for barn / ektefelle i krigsoner har små krefter igjen til å konsentrere seg om «integring»

Det er betimelig å stille følgende spørsmål: Hvordan tenker regjeringen seg at en flyktning, i sitt først år i Norge, på asylmottak hvor han/hun for tildelt ca 2000.- til livsopphold, kan stille med gebyret for å få sin familie hit? Eller hvordan familiemedlemmene, ofte i en flyktninge situasjon i tredjeland, kan hoste opp en slik liten formue i norske kroner?

Den aller mest sårbare gruppen flyktninger i dagens Norge er de enslige mindreårige, og da spesielt de som bare får midlertidige oppholdstillatelser i påvente av deportasjon når de fyller 18 år. De andreog svært få, de heldige som får flyktingstatus, og som fortsatt har foreldre og søsken i live, får også rett til å gjenforenes her med dem. Disse ungdommene lever ofte med traumatiske opplevelser, de savner sin familie og føler en sterk plikt til å redde familien ut av krigsoner og flyktingetilværelser, som de selv klarte å flykte fra. Har regjeringen gjort seg noen tanker om hvordan disse barna skal stable på beina kr 8.000.- for mor, kr 8.000.- for far og en tilsvarende sum for eventuelle søsken over 18 år, for at UDI skal se seg råd til å behandle søknadene?

Vi har ved våre avdelingskontorer opplevd at mindreårige jenter og gutter har kommet med seddelbunken i hånda, når vi skulle bistå dem med utfylling av søknadskjemaer. Vi har sterke signaler på at lånevirkksomheten er organisert av bakmenn og at det kan bli krevd gjenytelse fra de unge, det være seg i form av prostitusjon, salg av narkotika eller annen for kriminalitet.

Hvordan regjeringen har tenkt å lykkes med sin storsatsning på integrering er oss en sann gåte!

SEIF, mai 2017